

Teakschade oogsten

Hardhouten houtchips als mager dividend

Vanaf eind jaren negentig zijn er veel *Robinia pseudoacacia*'s aangeplant in Nederland binnen beleggingsprojecten. Met een rendement van zevenmaal de inleg in het vooruitzicht moest dit een lucratieve belegging worden. Maar dat pakte anders uit! Notarissen, beleggingsmaatschappijen, muizen en beleggers hebben hun tanden op het harde hout stukgebeten. Advocaten en loonwerkers lijken de enigen die dankzij de robinia's niet op het bekende houtje hoeven te bijten.

Auteur: Broer de Boer, fotografie: Koos van de Spek

Bomenkwekerij Erik Lokken uit Stadskanaal, gespecialiseerd in tuinaanleg, groenonderhoud en bomenrooierij, pikt een graantje mee van het Robinia-debacle. Op een perceel in de buurt van Musselkanaal velde hij de vier tot zes meter hoge robinia's en maakte er houtchips van. "In verschillende maatvoeringen", zegt hij. "Deels vel ik ze handmatig, deels gebeurt dat machinaal. Ik werk hierbij met kraaningevoerde machines. De houtchips worden op een depot gereden en vandaar gaan ze naar de industrie die deze biomassa gebruikt als bron voor duurzame energie."

Debacle

De mislukte robinia-oogsten worden toegeschreven aan de te vochtige bodem en aan muizenplagen. Maar deskundigen hebben

ook bedenkingen uitgesproken over de keuze van het plantmateriaal. Het Hollandse klimaat winterdag bleek de gevormde eindknoppen te beschadigen, waardoor de zijknoppen in het nieuwe groeiseizoen voor de doorgroei van de boom zorgden. Hierdoor werden de bomen niet -zoals bedoeld- recht en snel dik. Deze herfst zijn op meerdere plaatsen in het noorden van ons land de robinia's geveld en gerooid. In de gemeente Bellingwolde bijvoorbeeld verwisselden medio oktober de landbouwgronden van het failliete robinia-beleggingsbedrijf Groen Invest door bemiddeling van LTO Vastgoed van eigenaar. De nieuwe eigenaars zullen de aangekochte percelen opnieuw gaan gebruiken om aardappels en graan te telen. Volgens de bestemmingsplannen was het toegestaan om deze bomen van de

productiebossen te oogsten, ook al gebeurt dit vroeger dan eerder door Groen Invest was gepland.

Belachelijk

Sicirec uit Eelde geeft een ander geluid af. Dit bedrijf realiseert en begeleidt bosbouwprojecten in ontwikkelingslanden en biedt ook hardhoutbeleggingen aan in Latijns Amerika. Woordvoerder Rowan van der Molen: "Het is ons reuze meegevallen hoe de plantages er gemiddeld bijstaan. De bomen lijken door de hoge plantdichtheid elkaar goed omhoog te trekken. Je ziet ook duidelijk hoe de stammen naarmate ze dikker worden rechter worden. Het bleek dat de voorgespiegelde looptijden van soms acht maar meestal rond de twintig jaar volkomen belachelijk zijn. Een behoorlijke

Houtchipper met kraaninvoer.

houtoogst valt er pas te halen na 30 tot 40 jaar. Maar ook na meer dan 30 jaar is het zeer de vraag of er ooit een positief rendement te halen valt op de vaak absurd hoge instapprijzen. Voor de berooide robiniabelegger die toch nog enige opbrengst wil afwachten, is het belangrijk om het grondeigendom in eigen handen te hebben/krijgen zodat je zelf het meest winstgevende kapmoment kunt afwachten.”

Verstandig

Hoe kijkt Lokken hier tegenaan? Die zegt: “Hier wordt echt niet bereikt wat de beleggers is voorgespiegeld. Een gewoon landbouwgewas zal in dezelfde tijd financieel meer opbrengen dan het hout zoals ik dat op stam zie staan. Ik zie afhankelijk van de grondsoort een te grote variatie in stamdiktes, dat varieert van 5-30 centimeter. Ik denk dat wat we nu doen verreweg het verstandigste is, het wordt echt niks met die robina's. Na het zagen en chippen gaan wij met de bolrees erop en daarna zetten we de rodungrees er in. Maar hoe we de bouwvoor precies behandelen is afhankelijk van de wensen van de boer. De boer waar we nu voor aan de gang zijn, zaait het eerste jaar er in elk geval groenbemester in.”

Erik Lokken: “Ik denk dat wat we nu doen verreweg het verstandigste is.”